

ת"פ 19150/08/13 - מדינת ישראל נגד אברהם אבו רחיל

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 19150-08-13 מדינת ישראל נ' אבו רחיל

בפני
בעניין: כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אברהם אבו רחיל

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד גנץ

ב"כ הנאשם עו"ד דרבשי

הנאשם בעצמו

גזר דין

פתח דבר

הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של חבלה במזיד ברכב, לפי סעיף 413 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, פריצה לרכב בכוונה לגנוב, לפי סעיף 413 וסיפא לחוק העונשין וגניבה מרכב, לפי סעיף 413ד(א) לחוק העונשין.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, בין יום 16.09.12 בשעה 13.00 לבין יום 18.09.12 בשעה 20.00 לערך, בכניסה לעיר גדרה, בצידי כביש 40, השליך הנאשם אבן ושבר את שמשות החלון שליד הנהג ברכב פיג'ו ששהה במקום. הנאשם נכנס לרכב, שבר את הפלסטיק שהגן על הרדיו דיסק שהיה בתוך הרכב ונטל את הרדיו דיסק, ללא הסכמת בעליו.

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה עמד על חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם ועל הערכים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה ממעשיו ובין היתר, הגנה על קניינו של הפרט, בטחונו ופרטיותו.

מידת הפגיעה, לדידה של המאשימה, בערכים המוגנים הינה גבוהה.

ב"כ המאשימה הדגישה כי מדובר בעבירות קלות יחסית לביצוע וכי קשה ללכוד את מבצעייהם. על כן, יש צורך בענישה מרתיעה שתהפוך את ביצוען ללא כדאיות.

לדידה של המאשימה, מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר בפועל לבין 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

לנאשם הרשעה קודמת משנת 2012 בגין ביצוע עבירות חבלה במזיד ברכב, החזקת מכשירי פריצה ונהיגה ללא רישיון. כן, תלויים ועומדים נגדו 2 עונשי מאסר מותנה - האחד בן 10 חודשים והשני בן 6 חודשים.

לזכות הנאשם יש לזקוף את העובדה שהודה במיוחס לו וחסך זמן שיפוטי יקר.

ב"כ המאשימה עתר להשית על הנאשם עונש של 7 חודשי מאסר בפועל, הפעלה של מאסר מותנה בן 10 חודשים התלוי ועומד נגדו בחופף ובמצטבר, כך שסך הכל ירצה 13 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

טיעוני ההגנה

ב"כ הנאשם הדגיש בטיעוניו לעונש את נסיבות ביצוע העבירות ואת נסיבותיו האישיות של הנאשם. מעשיו של הנאשם לא כללו תכנון מוקדם. מדובר במעשה קונדס של הנאשם שלא חשב לעומק על מעשיו.

הנאשם הודה בביצוע העבירות וחסך זמן שיפוטי יקר. לחובתו הרשעה אחת משנת 2012 על עבירות שביצע בשנת 2011, בגינה תלויים ועומדים נגדו 2 מאסרים מותנים. מאז ביצוע העבירות, לא הסתבך הנאשם במקרים נוספים, הוא עשה שינוי משמעותי בחייו, התרחק מן החברה השולית עמה הסתובב ונמנע מכל קשר עמם. ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם, בניגוד לאור בתסקיר שירות המבחן, נטל על כתפיו אחריות מלאה על מעשיו. הוא שואף לשים את מעשים אלו מאחוריו ולהמשיך בחיים נורמטיביים.

הנאשם אדם צעיר, בן למשפחה ברוכת ילדים, מסייע בפרנסת המשפחה.

לדידו של ב"כ הנאשם, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה לבין 18 חודשי מאסר בפועל. גם אם בית המשפט לא יקבל את המתחם לו עותר, הוא סבור כי ניתן לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל הליך השיקום העצמאי אותו נקט הנאשם. ב"כ הנאשם עתר להארכת המאסר המותנה התלוי ועומד נגד הנאשם וכן, השתתף צו של"צ בהיקף של 350 שעות, כפי המלצת שירות המבחן. בבסיס נימוקיו להארכת המאסר המותנה עומד הליך השיקום העצמאי אותו מבצע הנאשם, לדבריו וחזרתו למוטב.

תסקיר שירות המבחן

תסקיר שירות המבחן סקר את קורות חייו של הנאשם. הנאשם כבן 25 שנים, רווק, מתגורר ברהט עם הוריו. משפחתו מונה 12 נפשות. סיים 11 שנות לימוד בבית ספר מקצועי והתמקצע בתחום החשמל. עבד בעבודות מזדמנות. בשלוש השנים האחרונות עובד עם אחיו בתחום השיפוצים.

לחובתו הרשעה פלילית אחת משנת 2012 בגין עבירות של נהיגה ללא רישיון, חבלה במזיד ברכב, פריצה לרכב וגניבת רכב. הוא נדון לעונש של 6 חודשי עבודות שירות, אך לאחר שהחל בריצויים, חשש כי לא יעמוד בתנאים הנדרשים והחליט לרצות את יתרת העונש בדרך של מאסר מאחורי סורג ובריח.

הנאשם סיפר כי בעת ביצוע העבירות, הוא שימש כשומר באתר בנייה. כשהיה בדרך לביתו, ראה רכב חונה. הוא נכנס לרכב וגנב את הרדיו דיסק עקב חוב שהיה לו כלפי חבר. לטענתו, הוא לא ניפץ את שמשת הרכב אלא היא הייתה מנופצת קודם לכן. שירות המבחן התרשם כי הנאשם התקשה לקחת אחריות על מעשיו, טשטש וצמצם. קצין המבחן ערך מולו תהליכי שיקוף ועימות ומאוחר יותר, פנה הנאשם ומסר כי היו לו חובות כספיים גבוהים ולכן, ביצע את העבירות. כן, ציין קצין המבחן כי התייחסותו הייתה מטשטשת גם לעניין ביצוע העבירות כ- 4 חודשים לאחר שהורשע בביצוע עבירות קודמות.

הנאשם פנה מיוזמתו לשירות המבחן ומסר כי הוא מעוניין לקחת חלק בהליך טיפולי קבוצתי בשירות המבחן. אולם, שירות המבחן התרשם כי מדובר בהבעת רצון כללית ללא הכרה בבעיה או בקושי כלשהו מצידו של הנאשם, מוטיבציה זו מונעת מההליך המשפטי ואין הנאשם בשל להליך כזה בעת הזו.

עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם מתקשה לגלות אמפתיה לסביבה שאינה משפחתו.

עם זאת, הנאשם עושה מאמץ לעבוד ולכסות חובותיו, הוא ניתן קשר עם חברה שולית ומאז ביצוע העבירות, לא נפתחו נגדו תיקים חדשים.

שירות המבחן ציין בתסקירו כי בתחילה, סבר כי יהא נכון להמליץ על השתתפות עונש של עבודות שירות. אולם, הפעלת המאסר מותנה התלוי ועומד נגדו, תגרום להשתתפות עונש מאסר בפועל על הנאשם. הדבר יגרום לחשיפה לחברה שולית נוספת ובכך להעצמת גורמי הסיכון בעניינו. על כן, המליץ שירות המבחן כי המאסר המותנה התלוי ועומד נגד הנאשם יוארך ויוטל עליו צו של"צ בהיקף של 350 שעות למשך שנה. כן, יוטל על הנאשם צו מבחן טיפולי מעקבי וכן, השתתפות תשלום פיצוי כספי גבוה לבעל הרכב וקנס.

דין

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, בבוא בית המשפט לגזור את דינו של הנאשם, בשלב הראשון, עליו לקבוע את מתחם העונש ההולם. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה. בשלב השני, על בית המשפט לשקול שיקולים ונסיבות אשר אינן חלק מביצוע העבירה בה הורשע הנאשם.

הנאשם הודה והורשע בעבירות של חבלה במזיד ברכב, פריצה לרכב בכוונה לגנוב וגניבה מרכב.

הערכים החברתיים הנפגעים, כאמור, ממעשיו של הנאשם הינם שמירה על קניינו של הפרט, פרטיותו ותחושת הביטחון הפיזית והנפשית. כן, סדרי משטר תקינים בחברה מתוקנת.

אין להקל ראש בחומרת העבירות אשר ביצע הנאשם. עבירות המבוצעות נגד הרכוש ובפרט, עבירות פריצה לכלי רכב וגניבה מרכב הן עבירות קלות יחסית לביצוע וטומנות בחובן קושי ללכוד את מבצעהן. חומרת עבירות אלו גם טמונה בנזק הרב אשר עלול להיגרם כתוצאה מביצוען, הן לפרט והן לציבור בכללותו. לא בכדי בחר המחוקק לייחד פרק נפרד בחוק העונשין לעבירות המבוצעות נגד הרכוש ולקבוע בגין עונש מקסימאלי בן 7 שנות מאסר.

בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים מובילה למסקנה כי הפגיעה הינה פגיעה ממשית.

הנאשם גרם נזק לרכב חונה ונטל רדיו דיסק אשר היה מותקן בו. מעשיו של הנאשם טומנים בחובם אלימות ותוקפנות וכן, פגיעה בתחושת הביטחון האישי והפרטיות.

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב.

מתחם העונש ההולם בגין העבירות בהן הורשע הנאשם נע בין 3 חודשי מאסר בפועל לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם בעל עבר פלילי המונה הרשעה אחת בעבירות זהות ולחובתו שני מאסרים מותנים: האחד מאסר מותנה בן 10 חודשים והאחר בן 6 חודשים. מאז מועד ביצוע העבירות, לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים.

הנאשם אמנם הודה במעשיו וחסך זמן שיפוטי יקר ולכך, יש ליתן משקל מסוים. אולם, שירות המבחן התרשם כי האחריות שנטל על מעשיו אינה אחריות מלאה והוא נוטה לצמצם ולטשטש ממנה.

ב"כ הנאשם ביקש כי בית המשפט יאריך את המאסר המותנה שתלוי ועומד נגד הנאשם ויקבל את המלצת שירות המבחן להשית על הנאשם צו של"צ בהיקף נרחב, צו מבחן, קנס ופיצוי משמעותי.

תסקיר שירות המבחן מתאר כי הנאשם אכן הביע הסכמתו להשתלב במסגרת טיפולית, אך שירות המבחן התרשם כי מדובר במוטיבציה המונעת מן ההליך המשפטי, ללא כל הכרה בבעיה או בקושי כלשהו. עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם אינו בשל כעת להשתלב בהליך טיפולי. ספק בעיני באם יוכל להשתלב ולהתמיד בהליך טיפולי כלשהו. הליך השיקום העצמאי בו נקט הנאשם, לדברי בא כוחו, הינו התרחקות מגורמים שוליים וניתוק הקשר עמם. יש לברך על כך. אולם, בכך אין די ואין פעולות אלו נכללות בגדר הליך שיקום כנזכר בסעיף 40 לחוק העונשין.

סעיפים 55 ו- 56 לחוק העונשין מורים כי בית המשפט יצווה על הפעלת עונש מאסר מותנה נגד מי שהורשע במהלך תקופת התנאי. החריג הוא כי בית המשפט שהרשיע את הנאשם בשל עבירה נוספת ולא הטיל עליו עונש מאסר בשל אותה עבירה, רשאי לצוות מטעמים שיירשמו על הארכת תקופת התנאי, או חידושה, לתקופה שלא תעלה על שנתיים נוספות.

התנהלותו והתנהגותו של הנאשם מלמדות כי מורא החוק אינו חל עליו. הליכים קודמים, עונש מאסר בפועל קודם ואף עונש מותנה לא הרתיעו את הנאשם כלל ועיקר.

במצב דברים זה, איני סבורה כי מתקיימים שיקולים לפיהם אין להטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל. משכך, אין רלוונטיות לחריג לכלל ההפעלה של מאסר מותנה ובכל מקרה, אין בנסיבותיו האישיות של הנאשם, כדי להכנס לגדרי חריג זה. במיוחד אמורים הדברים מששני מאסרים מותנים תלויים ועומדים נגד הנאשם.

לאור האמור לעיל, מצאתי לגזור על הנאשם בגין העבירות בהן הורשע את העונשים הבאים:

עונש מאסר בפועל בן 6 חודשים.

הפעלת 10 חודשי מאסר מותנים שנגזרו על הנאשם ביום 01.05.12 בת"פ 25588-08-11 (בית משפט השלום בנתניה) וכן הפעלת 6 חודשי מאסר מותנים התלויים ועומדים נגד הנאשם מתיק זה. עונשי המאסר המותנים יופעלו באופן חופף זה לזה, כך שסה"כ יופעלו 10 חודשי מאסר מותנה.

עונשי המאסר ירוצו באופן חופף ומצטבר, כך שהנאשם ירצה, בסך הכל, 13 חודשי מאסר בפועל.

9 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שתחילתן מיום שחרורו, לבל יעבור הנאשם עבירה כלשהי נגד הרכוש שהיא פשע.

6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שתחילתן מיום שחרורו, לבל יעבור הנאשם עבירה כלשהי נגד הרכוש שהיא עוון.

קנס בסך 1000 ₪ אשר ישולם בארבעה תשלומים שווים ורצופים, כשהראשון בהם ביום 15.05.16 והשאר ב- 15 לכל חודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

פיצוי בסך 700 ש"ח למתלונן, עד התביעה מספר 1 בכתב האישום, אשר פרטיו יועברו על ידי המאשימה למזכירות בית המשפט. הפיצוי ישולם בשני תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 01.07.16 והשני ביום 01.08.16. לא ישולם תשלום במועדו יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ג ניסן תשע"ו, 21 אפריל 2016, במעמד הצדדים.

